

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IV. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO IV.

159

gum multo post tempore fuisse contextos: quatuor enim Libros Regum intelligit; nos vero de duobus prioribus agimus, qui Samuelis dicuntur ab Ebraicis. Hos autem satis aperte significat sic fuisse vocatos, quod à Samuele scripti essent; ex priore videlicet parte: *περὶ τῶν ἔργων, οὐκέτι συγέρειν δοα σωτείας γνῶσης καὶ τὸν* *οἶνον κατέβειν αὐτὰ τούτα καὶ οὐκέτι τὸν βασιλεῖον, καὶ παρ τούτοις, καὶ ποδὶ τούτοις, περιτταὶ σπουδαὶ ὑπερβαίνειν.* Unusquisque Prophetarum scribere consueverat quaecunque suis temporibus contingebant. Sic igitur primus liber Regorum & apud Ebraeos & apud Syros Propheta Samuelis nominatur. Arque eadem est Diodori Tarlensis sententia.

III. Sed & librorum Samuelis *γνώσην* & antiquitatē perhibent testimonium quæ *Probatur ea cum artates confecuta sunt.* Unde enim petutum dicas istud, quod habet liber *Samuelis* *γνώσην* & antiquitatē pientia: *Tu enim es, Domine, qui vite & mortis habes potestatem, & deducis ad portas & antiquitas mortis, & redacis: cuius germanum & illud est in libro Tobiae: Quoniam tu flagellas, & salvas; deducis ad inferos, & reducis: nempe in secundo capite libri primi Samuelis: Dominus mortificat, & vivificat: deducit ad inferos, & reducit.* Cum in Psalmo centefimo duodecimo hæc legis: *Suscitans a terra inopem, & de stercore erigens pauperem: ut collacet eum cum principibus, cum principibus populi sui: nonne ex eodem primi Samuelis capite duxta agnoscis, in quo legitur: Suscitat de pulvere egenum, & de stercore elevat pauperem, ut sedeat cum principibus, & solum glorie teneat.* Quorū putas pertinere quod legitur in secundo capite Libri tertii Regum: *Ejectis ergo Salomon Abiathar, ut non esset Sacerdos Domini, ut impleretur sermo Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo: nimirum ad secundum caput Libri prioris Samuelis, quo res illæ preannuntiantur. Samuelem insigni hoc Sirachides ornat elogio: Et ante tempus finis vite sue & seculi, testimonium prebit in conspectu Domini & Christi, pecunias & usque ad calceamenta ab omni carne non accipit, & non accusavit illum homo: Davidem vero ita: Cum leonibus luit, quasi cum agnis; & in ursis similiter fecit, sicut in agnis ovium, in juventute sua. Numquid non occidit Gigantem, & abstulit opprobrium de gente?* Duodecimum Libri primi Samuelis caput & decimum septimum confutato, fontes ibi laudum illarum repertis. Scitum hoc: *Melior est obedientia quam victimæ, in libro Ecclesiastis & apud Osseam usurpatum, ex decimo quinto capite libri primi Samuelis prodiit. Quæ Davidi dominum Deo ædificare cogitanti denuntiat Nathan in septimo capite libri secundi Samuelis de filio post ipsum regnatum, magna eorum pars in Psalmum octogesimum octavum translata est. Non semel declarat Ezechiel nolle Deum ut pereat impius, sed ut ad meliorem se recipiat frugem & vivat, arguento, ut videretur, petitio ex verbis Thecuitidis ad Davidem, quæ leguntur in Libro secundo Samuelis. Confer deinde libros Paralipomenon cum libris Samuelis, ex his illos consarcinatos & consumatos esse liquido comperies; non quoad sententias solum, sed & verba ipsa. Nec facili tantum Scriptores, sed exotici etiam, Eupolemus & Nicolaus Damascenus, suffragio suo nos adjuvant: ea enim de Samuele, Saule, & Davide in Historiis suis retulerunt, quæ ex libris Samuelis subiecta fuisse minime dubitandum est. Aetas librorum Samuelis ex superioribus abunde cognoscitur: cognoscuntur & eorumdem Auctores; quos si quis ramen incertos esse contendat, fatebitur nihilominus genuinum esse factum, ex Principiis à me supra positis, ut pote qui incerti Auctoris sit, ut effe putatur.*

IV. Clausulam vero hanc quæ è capite nono libri prioris Samuelis objicitur, & à me supra allata est, *Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim Videns;* quanquam unam causâ fuisse arbitror, cur verbis libri Paralipomenon, quæ operis hujus Autorem indicant, detraheretur, interpretationis causa illuc adjectam, & deinde in ipsum contextum intrusam fuisse clara luce clarius est. Superior enim à me observatum est multa sparsim Libris sacris, lucis vel connexionis rerum causa adjecisse, si ve Esdras qui Canonem Synagoga auctoritate compofuit, sive alios qui Scriptiones sacras diversis temporibus recensuerunt. Hinc orta hæc *παρεπεμψα.* Ita visum Diodoro Tarlensi, qui super hac causam quam tractamus, sic differit: *Ἐν πότνιον δίδυνοται, ὅπις ἀπὸ τῆς περιττῶν ἔργων τὸ εἰ τοῖς κατάντοντος ἐγένετον, ταῦτα οἱ μὲν ταῦτα σωτιζόντες περιέσθαι το, ὅπις μαρτυρίων θλέπονται τὸν περιττῶν ἐπάλλοντα.* Ex his ostenditur, quod quaecunque singuli Propheta suis atta temporibus conscripserunt, hæc colligentes posteri adiecerunt istud, *Quod olim Prophetarum appellabant Videndum.*

V. Non temperavit sibi Philosophus Theologo-Politicus, quin eodem argumento Libri hujus antiquitatem oppugnaret: sed & alio præterea usus est, ut cum non *argumentum.* unius texture opus esse, sed collectitum & ex variis segmentis concinatum probaret. *Tract. Theol. cap. 8, & 9.* Nam quod decimo sexto capite prioris libri Samuelis legamus Davidem in aulam Satilis ea de causa primum fuisse accitum, ut Regem malo spiritu vexatum cithara cantu oblectaret, capite vero sequenti alia afferatur causa unde Regi innotuerit,